

gode kvalitet, uanset hvor i landet og uanset på hvilken skole der undervises. Vi har imidlertid tillid til, at de nuværende tilsynsregler vil sikre dette, når det drejer sig om de frie grundskoler, ligesom vi mener, at de nye tilsynsregler skal have en chance, og derfor kan vi ikke stemme for det fremsatte forslag.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke stemme for det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat.

Jeg indrømmer, at en gang imellem bliver jeg utrolig glad for, at det er svært at lave grundloven om. Grundloven taler jo om, at alle børn har ret til fri undervisning i den offentlige skole, men såfremt forældrene påtager sig ansvaret for at opfylde undervisningspligten, er der ikke skolepligt. Det er en utrolig central bestemmelse i grundloven, fordi den siger, at børnenes undervisning er forældrenes ansvar, men at fællesskabet har et sikkerhedsnet.

Derfor har forældrene muligheden for at vælge, og Det Radikale Venstre støtter varmt, at forældrene kan vælge de frie skoler. Denne frihedstradition skal selvfølgelig forvaltes med ansvar af både myndighederne, herunder Folketinget, og forældrene selv, og vi har tillid til, at forældrene ønsker det bedste for deres børn og gør det så godt, som de overhovedet kan.

De enkelte skoler, der ikke lever op til kravene, skal der selvfølgelig skrives ind over for. Vi har alle sammen et ønske om at finde ud af, hvilke skoler det drejer sig om, og derfor har vi strammet op på reglerne for tilsyn. Det skete som bekendt i et samarbejde mellem undervisningsministeren og regeringen, SF, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre, og vi er meget, meget tilfredse med, at ministeren var åben over for de forslag til ændringer, de andre partier kom med, og med det gode samarbejde, vi havde.

Kl. 20.00

Selvfølgelig kan der være brodne kar. Det kan der jo i alle områder af det danske samfund, og derfor har vi også regler og kontrolforanstaltninger. Men vi skal passe på med ikke at kontrollere al dynamik og alt ansvar ud af mennesker, herunder forældre, og hvis der sker fejl, er det jo en meget, meget stor sag at skulle påvirke alle mulige andre udmærkede skoler, som kører fint, ud fra enkelte fejl.

Vi er meget tilfredse med resultatet af forhandlingerne sidste år. Vi vil advare imod den

statsliggørelse, der ligger i Dansk Folkepartis forslag, og vi kan som sagt ikke stemme for det.

Aage Frandsen (SF):

Som det allerede er fremgået, blev der lavet en aftale i begyndelsen af maj sidste år, som betød, at forslaget om ændringer i friskoleloven, som var fremsat fra regeringens side, blev ændret på nogle efter vores opfattelse meget væsentlige punkter. Det var en aftale mellem regeringen, SF, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, og det skete ud fra et grundsynspunkt om, at vi har frie skoler her i landet, og at frie skoler har frihed, men under ansvar.

Det er helt afgørende at sige, at det netop er under ansvar, for på den måde er de selv ansvarlige for, hvad der foregår. Der er mulighed for, at Undervisningsministeriet kan overtage tilsynet, og det mener vi også er rigtigt som en sikkerhedsforanstaltning. Men hvis man gør det sådan, som det ligger i forslaget her, altså at det er staten, der har tilsynet og dermed ansvaret, fjerner man noget af den ansvarliggørelse, der følger med friheden.

Den lovgivning, vi har på området, og som vel efterhånden er 100 år gammel, bygger på den tradition, at vi giver friheden, men at de folk, der vil benytte sig af friheden, også har ansvaret. Hvis der er tale om, at nogle forældre ikke ønsker deres børn undervist i folkeskolen, kan de få dem undervist andre steder, men den undervisning, børnene får, skal stå mål med den, som gives i folkeskolen.

Det er en grundlovssikret ret, og det, man selvfølgelig kan diskutere, er: Når det offentlige giver et tilskud, skal det offentlige så også kontrollere? Vi forlanger jo ikke alle steder, at staten skal føre et detaljeret tilsyn, for hvis det var tilfældet, ville man fjerne noget af den ansvarliggørelse, der ligger i friheden.

Så er spørgsmålet: Hvor tit skal staten gøre det, når staten har muligheden? Her er vi af den opfattelse, at den mulighed, som staten har, skal staten og dermed Undervisningsministeriet naturligvis også benytte sig af. Jeg har ved forskellige lejligheder stillet spørgsmål til undervisningsministeren om nogle skoleformer og om den måde, nogle skoler drives på: i hvilket omfang de pågældende skoler lever op til grundlovens bestemmelser om, at undervisningen skal stå mål med folkeskolens undervisning. Det er et signal om, at vi mener det alvorligt, når vi siger, at den mulighed, som Undervisningsministeriet har, også skal benyttes. Men det skal være